

DOR: 20.1001.1.24237558.1400.7.2.15.3

راهکارهای شاداب سازی مدارس بر اساس رویکردهای تربیت‌بدنی (مطالعه موردی: مدارس متوسطه دوم شهرستان آران و بیدگل)

طیبه مندعلی زاده^۱

زینب مندعلی زاده^۲

فرناز فخری^۳

چکیده

امروزه، در مدارس علم و دانش به تنهایی نمی‌تواند کامل‌کننده رسالت آموزش و پرورش باشد بلکه فعالیت‌های تربیتی از جمله تربیت بدنی می‌تواند در به ثمر رسیدن علم و دانش، تأثیر بسزایی داشته باشد. هدف از انجام این پژوهش، شناسایی راهکارهای شاداب سازی مدارس بر اساس رویکردهای تربیت‌بدنی در مدارس متوسطه دوم در شهرستان آران و بیدگل بود. رویکرد پژوهش کیفی و بر اساس روش تحلیل مضمون انجام شد. روش گردآوری داده‌ها استفاده از مصاحبه نیمه ساختاریافته بود و از روش نمونه‌گیری غیر تصادفی هدفمند استفاده شد. مشارکت‌کنندگان، دانش آموزان متوسطه دوم و اولیا و معلمان تربیت‌بدنی مدارس دخترانه شهرستان آران و بیدگل بود که شامل ۱۰ نفر از معلمان تربیت‌بدنی، ۱۰ نفر از دانش آموزان و ۸ نفر از اولیا بودند. استراتژی نمونه‌گیری، رسیدن به اشباع نظری بود و از روش تحلیل مضمون برای تجزیه و تحلیل مصاحبه‌ها استفاده شد. نتایج نشان داد که راهکارهای شاداب سازی مدارس شامل ۱۱ مضمون اصلی بود که عبارت بود از برگزاری مسابقات ورزشی، برگزاری نرمش صبحگاهی، برگزاری بازی‌های بومی محلی، استفاده از سالن‌های ورزشی سطح شهرستان، مشارکت دادن والدین و معلمان در تربیت‌بدنی مدارس،

۱. کارشناسی ارشد، گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه کاشان، کاشان، ایران.

۲. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه اراک، اراک، ایران. (نویسنده مسئول) z-mondalizade@araku.ac.ir

۳. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه اراک، اراک، ایران.

برگزاری اردوهای ورزشی، ارائه ورزش‌های به‌روز متناسب با نیازهای سبک زندگی خانواده-ها و امکانات منطقه، ارتقای نگرش مدیریت آموزش و پرورش و مدیران مدارس در باور داشتن به درس تربیت‌بدنی، خرید و بهبود تجهیزات ورزشی برای مدرسه، مشارکت دادن دانش‌آموزان در درس تربیت‌بدنی و ارتقای انگیزه معلمان تربیت‌بدنی بود. در نتیجه به نظر می‌رسد به‌منظور تأثیرگذاری بیشتر در دهه حاضر و با توجه به ظهور و بروز دنیای مجازی، بایستی بر راهکارهای شاداب سازی مدارس با تمرکز بر زیرساخت‌های ورزشی، سرمایه انسانی و آموزش ورزش‌های نوین متناسب با سبک زندگی تأکید کرد.

کلیدواژه‌گان: اولیا، تربیت‌بدنی، دانش‌آموزان، شاداب سازی، مدارس

Identifying school happiness strategies based on physical education approaches (case study: secondary schools in Aran and Bidgol)

T. Mandalizadeh¹

Z. Mandalizadeh²

F. Fakhri³

Abstract

Today, science and knowledge in schools can not be effective alone, but sports activities can have a significant impact on the achievement of science and knowledge. The purpose of this study was to identify school rejuvenation strategies based on physical education approaches in secondary schools. The research approach was qualitative and based on

¹. M.Sc., Department of Educational Management, Kashan University, Kashan, Iran.

². Assistant Professor, Department of Sports Management, Arak University, Arak, Iran.
z-mondalizade@araku.ac.ir

³. Assistant Professor, Department of Sports Management, Arak University, Arak, Iran.

content analysis method. Data collection method was semi-structured interview and purposive non-random sampling method was used. Participants were secondary school students and parents and physical education teachers of Aran and Bidgol girls' schools, which included 10 physical education teachers, 10 students and 8 parents. The sampling strategy was theoretical saturation and the content analysis method was used to analyze the interviews. The results showed that school rejuvenation strategies included 11 main themes, which were holding sports competitions, morning exercises, local indigenous games, using city-level sports halls, involving parents and teachers in school physical education, and holding Sports camps, providing up-to-date sports tailored to the lifestyle needs of families and facilities in the area, promoting the attitude of education management and school principals in believing in physical education, purchasing and improving sports equipment for school, involving students in physical education and It was to motivate physical education teachers. As a result, it seems that in order to be more effective in the current decade and with the emergence of the virtual world, we should emphasize the strategies of school rejuvenation by focusing on sports infrastructure, human capital and teaching new sports in accordance with the lifestyle of society.

Keywords: parents, physical education, students, rejuvenation, schools

مقدمه

یکی از نیازهای اساسی انسان شادی و نشاط است. نشاط به زندگی معنا می‌بخشد و موجب نشاط روحی و سلامتی و افزایش توانایی می‌شود. انسان شاد می‌تواند قله‌های موفقیت را سریع‌تر طی کند و در اجتماع نقش سازنده‌ای داشته باشد انسان همواره به جسم قوی وابسته بوده است. انسان در گذشته برای انجام کارهای جسمانی و یا تحمل شرایط سخت محیطی به نیروی بدنی نیاز داشت، درحالی‌که در دنیای صنعتی امروز برای مقابله با استرس‌های جامعه صنعتی به توانایی جسمانی نیاز دارد. ایجاد نشاط و شادابی یکی از مؤثرترین راه‌ها برای افزایش بهداشت روانی در جامعه است، مدرسه به‌عنوان یک‌نهاد می‌تواند با به وجود آوردن زمینه‌ها و برنامه‌هایی باعث هر چه شاداب کردن جامعه شود. مدارس، محل خاصی را برای جوانان جهت انجام فعالیت جسمی منظم و ورزشی فراهم می‌کنند. بسیاری از مدارس در تلاش‌اند زمان آموزشی بیشتری را برای ریاضیات، انگلیسی و علوم جهت افزایش نمرات دانش‌آموزان در امتحان این دروس در برنامه‌ها بگنجانند (ویلیکینز و همکاران^۱، ۲۰۰۳). در گذشته به نظر می‌رسید که وظیفه آموزش و پرورش، تولید عده‌ای فارغ‌التحصیل می‌باشد که فقط بتوانند امرارمعاش کنند، اما از این‌پس باید معتقد بود «شوق زندگی کردن را به دانش‌آموزان بیاموزیم». عصر جدید در سرلوحه تعلیم و تربیت خلاصه‌شده است. در حقیقت رشد پایدار ما در گرو شادی پایدار است و مدرسه به‌عنوان یک‌نهاد می‌تواند با به وجود

1 . Wilkins

آوردن زمینه‌ها و برنامه‌هایی، باعث شاداب کردن جامعه شود (باشقره، ۱۳۹۰).

اگر در مدرسه شوق زندگی کردن به وجود آید خودبه‌خود اثرگذار بر جامعه خواهد بود. تربیت‌بدنی، به‌عنوان یکی از علومی که برگرفته از علوم انسانی از قبیل روانشناسی، علوم تربیتی، جامعه‌شناسی، روان‌پزشکی و علوم طبیعی چون فیزیک، شیمی، مکانیک و پزشکی و... بود و از این طریق به‌عنوان علمی جدید که بنا به موقعیت تحقیقی فرد، بیشتر در زمینه‌های خاصی از علوم به‌ویژه روانشناسی بهره می‌گیرد و با به کار گرفتن روش‌های علمی می‌کوشد تا از راه کشف قوانین فیزیکی مربوط به حرکت و نیز عوامل گوناگون روانی، اجتماعی، تربیتی، آموزشی، پزشکی و... به مؤثرترین بهترین نمود پیشرفت در مسائل و اموری که به سلامت جسمانی و روانی و حرکت و یا ارتباط بین این‌ها بستگی دارد دست یابد (باشقره، ۱۳۹۰). مدرسه فضای اجتماعی خاصی است که آموزش و پرورش رشد شخصیت کودکان که جامعه‌ساز آینده هستند در پناه روش‌های صحیح که باعث شاد شدن مدرسه می‌شود پایه‌گذاری و اداره می‌کند (ریگان، ۲۰۰۱).

رویکردهای نوین تربیت‌بدنی می‌تواند مدرسه را بهترین مکان برای نوجوانان و جوانان تبدیل کند و باعث شکوفایی استعداد آن‌ها شود. ولی برخی مشکلات در زمینه تربیت‌بدنی در مدارس باعث می‌شود شاد بودن مدرسه تحت تأثیر قرار گیرد از جمله نبود تجهیزات ورزشی، فضای ورزشی، نبود معلمان متخصص و اهمیت ندادن مدیر مدرسه به امر ورزش و تربیت‌بدنی می‌تواند بر شادی مدرسه تأثیرگذار باشد (مظفری ۱۳۸۸). آنچه می‌تواند به عنوان یکی از راهکارها محیط مدرسه را برای دانش‌آموزان

جذاب و شاد کند توجه به رویکردهای نوین تربیت‌بدنی می‌باشد که عوامل اجرایی مدرسه با حضور فعال اولیا، می‌توانند با تمهیدات لازم آن را اجرایی کنند از جمله ورزش در پارک‌ها (برای دختران پارک بانوان)، پیاده‌روی، ریگ نوردی و غیره. در تبیین موضوع، شاداب سازی را از ابعاد مختلف می‌توان بررسی نمود چراکه در ابتدا شاداب کردن محیط مدرسه در کلام به ایجاد فضای مناسب و فضاسازی ظاهری منتج می‌شود. تربیت‌بدنی در مدارس منجر به سلامت جسمی، روحی و روانی و سرگرمی بهینه افراد می‌شود (سان^۱، ۲۰۱۳). لیکن با نگاهی دقیق‌تر باید عنوان کرد که شاداب نمودن فقط جنبه ظاهری ندارد چون داشتن بهداشت روانی سالم نیازمند رعایت اصولی است که هم جنبه مادی و هم جنبه معنوی دارد و در واقع شاداب سازی را در ابعاد ظاهری و ابعاد معنوی جست‌وجو کرد که هر یک از این موارد شامل بررسی موضوعات و مواردی مهم است که با در نظر گرفتن آن‌ها مطمئناً می‌توان روح و روان و جسم و جان نوجوان را شاد کرد چراکه نوجوان باید ابتدا از درون وجودش احساس شادمانی داشته باشد و این احساس شادمانی همان ایجاد رضایت از زندگی است که باید در تمام ابعاد وجودش رخنه کند (باشقره، ۱۳۹۰).

تحقیقات اندکی به بررسی عوامل مؤثر بر شاداب سازی مدارس پرداخته‌اند. در این راستا، پژوهش مینایی و پور سلطانی زرنندی (۱۴۰۰)، به سنجش راه‌های شاداب سازی محتوایی و محیطی فعالیت‌های ورزشی دانش آموزان استان کردستان پرداختند که شش مؤلفه معلم، دانش آموز، مدیریت مدرسه، محیط ورزشی، والدین و برنامه‌ریزی محتوا را اثرگذار بر راه‌های شاداب سازی فعالیت ورزشی نتیجه گرفتند. اکیرپوران و

رضایی (۱۳۹۷) سیاست شادی و نشاط در مدارس ایران را ناکافی دانسته و عنوان کردند که برنامه اجرایی مشخصی برای ایجاد شادابی در مدارس ایران وجود ندارد و تنها اقدامات سنتی در مدارس انجام می‌شود. باهیرو و همکاران^۱ (۲۰۲۰) به مطالعه عوامل موثر بر شادابی دانش آموزان پرداختند و در این راستا، نقش مشاوره، نگرش مثبت معلمان، نگرش مثبت دانش آموزان، امکانات و زیرساخت ها و راهبردهای در نظر گرفته شده در مدارس را در ارتقای شادی موثر دانستند. سیادت و ماجدی (۲۰۲۱)، اهمیت طراحی فضاهای باز و نیمه باز مدرسه، استفاده از عناصر غیر ثابت و پویا را بهترین ایده برای شادابی و خلاقیت بیشتر دانش آموزان مطرح کردند. طاهری و همکاران (۲۰۱۹)، از عناصر موثر بر شادابی سازی مدارس را فضای فیزیکی، فعالیت های فرهنگی هنری عنوان کردند. لاوسون^۲ (۱۹۹۸)، بر لزوم طراحی مدل جدیدی از تربیت بدنی به منظور بازسازی و پاسخ به نیازهای چندگانه معلمان و والدین تأکید کرد. رایت^۳ (۲۰۰۶)، با تمرکز بر شادی در مدارس دبستان، سه منبع ارزش در تربیت بدنی از جمله تعهد به حقیقت، ارزش های اخلاقی و میل به شادی را شناسایی کرد. وی پیشنهاد می کند که این منبع ارزش باید در دوره های ملی تربیت بدنی در مدارس انگلستان ارائه و تأکید شود. رضایی (۱۳۸۶) در پژوهشی دریافت احساس شادی و نشاط جنبه مثبت هیجان است که تحریک فعالیت، خلاقیت و خوش بینی را به دنبال می آورد. از نظر کامپتون^۴ (۱۹۹۶) مهم ترین عامل در سلامت افراد، نشاط است. چاوش باشی و دهقان عفیفی (۱۳۹۴) بیان کردند که سلامت روانی بانشاط و شادی رابطه مثبت دارد. آنیسون

1 - Bahiroh et al

2 . Lawson

3 . Wright

4 - Compton

و مولر^۱ (۲۰۰۳) فعالیت‌های تربیت‌بدنی در مدارس شاد در توسعه خود پنداره مثبت و افزایش اعتمادبه‌نفس مؤثر است و موجب احساس شایستگی، خویش‌داری، استقلال و قاطعیت می‌شود. بوچر^۲ (۱۹۸۲) در پژوهشی با عنوان رضایت دانش‌آموزان از تربیت‌بدنی نتیجه‌گیری کرد که اکثر دانش‌آموزان از شرکت در فعالیت‌های تربیت‌بدنی لذت می‌برند و اذعان کردند که با حضور در این فعالیت‌ها به انگیزه بالا دست می‌یابند. باشقره (۱۳۹۰) در پژوهشی با موضوع پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در شرکت فعالیت‌های ورزشی دریافت که بین ایجاد انگیزه دانش‌آموزانی که فعالیت ورزشی دارند با آن‌هایی که فعالیت ندارند تفاوت معناداری وجود داشت. در پژوهشی دیگر کوئیک و کوئیک^۳ (۲۰۰۴) دریافتند که نشاط می‌تواند انگیزه افراد را افزایش داده و رابطه مثبت را بین نشاط و انگیزه، نشان می‌دهد. تحقیقات دیگر به مقایسه شادابی بین معلمان و ارتباط شادابی با سایر متغیرها در جوامع دیگر را مورد بررسی قرار داده‌اند.

آنچه به نظر مسئله مهمی می‌آید این است که در مدارس نه تنها دانش‌آموزان ما به ورزش توجهی ندارند، بلکه والدین و معلمان هم با این مهم، سرد و بی‌روح برخورد می‌کنند. کمتر از ۲۰ درصد دانش‌آموزان ما در مدارس به ورزش نگاه خوبی دارند و دارای مهارت در رشته‌های شنا، والیبال، تنیس، تکواندو و ... هستند. ایجاد محیط آموزشی بانشاط برای دانش‌آموزان مسئله‌ای است که به‌عنوان یک دغدغه جدی نزد سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان آموزش و پرورش مطرح شده است. این مسئله یکی از

1 - Annison-Muller

2 - Butcher

4- Quich & Quich

نیازهای اساسی دانش آموزان در مقاطع مختلف تحصیلی است؛ بنابراین لازم است والدین و مربیان و همه متصدیان آموزش و پرورش با همکاری و تعامل، تلاش خود را بکار گیرند تا مراکز آموزشی را به محیط‌هایی بانشاط و جذاب برای دانش آموزان تبدیل کنند تا پیشرفت تحصیلی آن‌ها ارتقاء یابد. فعالیت‌های بدنی و ورزشی، به‌عنوان یک ابزار قوی در ایجاد تحرک و سلامتی مطرح است و هیچ تردیدی در تأثیر ورزش در پیشگیری و درمان بیماری‌ها وجود ندارد، چرا که ورزش در مدارس در قالب مسابقات مختلف، تغذیه درست، می‌تواند باعث شاداب سازی مدرسه و کاهش استرس شود و مدرسه را به یک محیط زنده تبدیل کند و در کنار دانش آموزان معلمان و اولیا نیز حضور فعال داشته باشند (مظفری، ۱۳۸۵). در واقع، تربیت‌بدنی هم بخشی از تعلیم و تربیت است که از طریق حرکت و فعالیت‌های جسمانی، جریان رشد را در تمام ابعاد انسانی آسان می‌سازد و به شکوفایی استعدادهای انسان کمک می‌کند. نهاد آموزش و پرورش، نقش اصلی و اساسی در رشد و پیشرفت هر جامعه‌ای دارد (شعبانی بهار و همکاران، ۱۳۸۶). از سوی دیگر دلایل اصلی پرداختن به موضوع شادی و آموزش شادی در مدرسه، شیوع افسردگی در بین جوانان در سراسر جهان، پایین بودن رضایت از زندگی در نیم قرن اخیر، پایین بودن رضایت دانش آموزان در بسیاری از کشورها و هم افزایی بین یادگیری است (ریجاویک^۱، ۲۰۱۵). در نتیجه با توجه به اهمیت موضوع و اینکه تاکنون پژوهشی با محوریت تربیت‌بدنی و اثرات آن بر شاداب سازی در مدارس انجام نشده است، هدف تحقیق، شناسایی راهکارهای شاداب سازی مدارس بر اساس رویکردهای تربیت‌بدنی در مدارس متوسطه دوم است.

کارکردهای حاصل از این پژوهش می‌تواند نقش و جایگاه برجسته‌ای در مبحث کیفیت و برنامه‌ریزی آموزشی مدارس داشته باشد و مورد استفاده مدیران مدارس، مدیران آموزش و پرورش و معلمان تربیت‌بدنی قرار گیرد.

ابزار پژوهش

این تحقیق با استفاده از رویکرد کیفی انجام شد. به منظور گردآوری داده‌ها از مصاحبه نیمه ساختاریافته استفاده شد. گال و همکاران (۱۳۹۲) معتقدند داده‌ها و اطلاعات به دست آمده از طریق مصاحبه عمیق نیمه ساختاریافته در مقایسه با آنچه از طریق سایر مصاحبه‌ها به دست می‌آید عمق بیشتری خواهد داشت. نمونه آماری شامل ۱۰ نفر از معلمان تربیت‌بدنی و ۱۰ نفر دانش‌آموزان و ۸ نفر از اولیا انتخاب شدند که مصاحبه از این افراد صورت پذیرفت. این مصاحبه‌ها در سطح مدارس دخترانه شهرستان آران و بیدگل صورت پذیرفت که در این راستا، از روش نمونه‌گیری غیر تصادفی هدفمند استفاده شد. اعتبار مصاحبه‌ها مورد بررسی قرار گرفت به طوری که ۳ تحلیل‌گر مصاحبه‌ها را تجزیه و تحلیل کردند. در چندین مرحله فرآیند تحلیل صورت گرفت، مصاحبه با معلمان و دانش‌آموزان و اولیا پس از به اشباع رسیدن اطلاعات به پایان رسید. به عقیده گلاسر و استراوس^۱ (۱۹۶۷) وقتی کفایت نظری حاصل شد هیچ نوع داده‌های اضافی نمی‌توان یافت که پژوهشگر به وسیله آن بتواند خواص یا ویژگی‌ها (مقوله‌ها) را تدوین کند. به موازاتی که داده‌های مشابه را جمع‌آوری می‌کند، از لحاظ تجربی اطمینان حاصل می‌کند که یک مقوله به کفایت رسیده است (خنیفر و

1. Glasser & Strauss

همکاران، ۱۳۹۷) که در این تحقیق از مشارکت‌کننده ۱۸ به بعد مفاهیم و درون‌مایه‌های استخراج‌شده تکراری بود.

جهت قابل قبول بودن و تائید درستی یافته‌ها، رونوشت مصاحبه و گزارش‌ها به برخی از مصاحبه‌شوندگان ارسال شد تا موافقت و مخالفت آن‌ها با مطالب ذکرشده و یافته‌های پژوهش مشخص گردد. چند نمونه از سؤالات برای مصاحبه به شرح ذیل بود:

۱- چه عواملی باعث شادی و نشاط در مدرسه می‌شود؟

۲- رویکردهای تربیت‌بدنی با بهره‌گیری از چه روش‌هایی می‌تواند شادی را از نظر روحی و جسمی به دانش‌آموزان منتقل کند؟

۳- عوامل مدرسه در ایجاد محیط شاد چه نقشی را ایفا می‌کنند؟

مصاحبه با آگاهی و رضایت مصاحبه‌شوندگان توسط دستگاه دیجیتالی ضبط شد و در ادامه روی برگه نوشته و به‌منظور دسته‌بندی تحلیل‌ها، نوشته‌ها وارد نرم‌افزار NMI VO شد. طول مدت مصاحبه‌ها ۳۰-۴۵ دقیقه بود که طی مدت ۲ ماه انجام گرفت.

از روش تحلیل مضمون به‌منظور تحلیل مصاحبه‌ها استفاده شد. تحلیل مضمون روشی برای دیدن متن، است و به پژوهشگر اجازه می‌دهد که به جستجوی تم‌های آشکار و پنهان پرداخته و سپس آن‌ها را تفسیر بپردازد. در واقع تحلیل مضمون به دنبال پاسخگویی به این سؤال است که داده‌ها چه می‌گویند و در حقیقت به دنبال الگویابی در داده‌ها است زمانی که الگویی از داده‌ها به دست آمد باید حمایت تمی یا موضوعی از آن صورت گیرد به عبارتی تم‌ها از داده‌ها نشات می‌گیرند (خنیفر و همکاران، ۱۳۹۷). در تکنیک تحلیل مضمون اطلاعات بر اساس موضوع در دسته‌های معنادار

طبقه‌بندی می‌شوند تا بتوان نظر پاسخ‌دهندگان را خلاصه و تحلیل کرد. تحلیل مضمون یکی از شیوه‌های متداول تحلیل محتوا و روشی برای تحلیل داده‌های کیفی حاصل از مصاحبه است، تحلیل مضمون به پژوهشگر اجازه می‌دهد که به جستجوی تم‌های آشکار و پنهان پرداخته و سپس آن‌ها را تفسیر نماید (خینفر و مسلمی، ۱۳۹۷: ۵۳).

علاوه بر این به منظور اطمینان بیشتر، نتایج به دست آمده برای تعیین روایی در اختیار گروهی از پاسخگویان (هشت نفر) قرار گرفت. هم‌چنین پایایی بین کدگذاران اغلب، به‌مثابه مقیاسی برای کیفیت تحقیق موردنظر بوده است. سطوح بالای فقدان توافق بین داوران نشان‌دهنده ضعف در روش‌های تحقیق است. در زمینه پایایی کدگذاری‌ها در مصاحبه‌های پژوهشی، شاخص‌هایی که بیشتر استفاده شده‌اند، عبارت است از: ضریب توافق درصدی و ضریب کاپای کوهن (بون و بون، ۲۰۰۸). روش درصد توافق به کمک فرمول ۱ به دست می‌آید. در واقع، پایایی بین کدگذاران میزان سازگاری درک یا معنای مشترک متن را اندازه می‌گیرد. پایایی بین کدگذاران به درجه‌ای اشاره دارد که دو یا چند کدگذار نتایج یکدیگر را تکرار می‌کنند (بون و بون، ۲۰۰۸). بدین منظور محقق همکار، نیز تعداد سه مصاحبه را کدگذاری کرده و درصد توافق با کمک فرمول ۱ به دست آمد.

$$\frac{\text{تعداد توافقات} \times 2}{\text{تعداد کل کدها}} \times 100$$

= درصد پایایی

(فرمول ۱)

جدول ۱- پایایی بین دو کدگذار

ردیف	عنوان مصاحبه	تعداد کدها	تعداد توافقات	تعداد عدم توافقات	پایایی باز آزمون
۱	M۱	۲۵	۹	۴	۷۲٪
۲	M۲	۱۶	۷	۲	۸۷٪
۳	M۳	۱۲	۵	۵	۸۳٪
	مجموع	۵۳	۲۱	۱۳	۷۹٪

همان گونه که جدول ۱ نشان می‌دهد پایایی بین دو کدگذار مناسب به دست آمده است.

تجزیه و تحلیل یافته‌ها

میانگین سنی مشارکت کنندگان در تحقیق $35/107 \pm 15/20$ بود. سابقه خدمت معلمان $21/30 \pm 6/86$ بود.

نتایج نشان داد که ۱۱ مضمون اصلی در راستای شاداب سازی مدرسه شناسایی شد؛ که این مضامین در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲- درون‌مایه فرعی و اصلی استخراج شده از مصاحبه‌ها

درون‌مایه یا مضامین اصلی	درون‌مایه یا مضامین فرعی
برگزاری مسابقات ورزشی	برگزاری مسابقات ورزشی درون مدرسه‌ای به فواصل منظم در مدارس
	برگزاری المپیاد درون مدرسه‌ای
	برگزاری نمایشگاه ورزشی در مدارس
	برگزاری مسابقات ورزشی بین مدارس
برگزاری نرمش صبحگاهی	استفاده از موزیک در ورزش صبحگاهی
	به کارگیری ورزش ایروبیک در ورزش صبحگاهی
	شرکت کردن معلمان دیگر در ورزش صبحگاهی
برگزاری بازی‌های بومی محلی	ارتقای کیفیت درس تربیت‌بدنی با ارائه بازی‌های بومی محلی
	پوشیدن لباس‌های بومی محلی
	برگزاری جشنواره بازی‌های بومی محلی
	شناساندن بازی‌های بومی محلی به دانش‌آموزان
استفاده از سالن‌های ورزشی سطح شهرستان	اجازه استفاده از سالن‌ها و تجهیزات ورزشی سطح شهرستان
	هماهنگی آموزش و پرورش جهت استفاده از سالن‌های ورزشی سطح شهر
مشارکت دادن والدین و معلمان در تربیت‌بدنی	مشارکت دادن والدین در دروس تربیت‌بدنی

مدارس	آموزش تربیت‌بدنی و ورزش برای والدین شرکت کردن معلمان در برنامه‌های ورزشی مدارس مشارکت دادن والدین در برنامه‌های ورزشی از جمله مسابقات ورزشی و...
برگزاری اردوهای ورزشی	فعالیت در فضای آزاد پیاده‌روی و فعالیت‌های ورزشی خارج از مدرسه متنوع سازی درس تربیت‌بدنی از طریق برگزاری اردوهای ورزشی استفاده از فضای طبیعت
ارائه ورزش‌های به‌روز متناسب با نیازهای سبک زندگی خانواده‌ها و امکانات منطقه	انعطاف‌پذیری در ارائه درس تربیت‌بدنی در مدارس نظرسنجی در خصوص آموزش ورزش‌های نوین در کنار سرفصل تربیت‌بدنی مدارس متناسب بودن آموزش ورزش و تربیت‌بدنی با نیازهای خانوار به تناسب سبک زندگی تنوع آموزش‌های ورزشی به تناسب امکانات منطقه
ارتقای نگرش مدیریت آموزش و پرورش و مدیران مدارس در باور داشتن به درس تربیت‌بدنی در ایجاد نشاط و شادابی	ارتقای باور مدیریت آموزش و پرورش به تربیت‌بدنی ارتقای نگرش مدیران مدارس به درس تربیت‌بدنی و رویکردهای پرورشی بهبود فهم اهداف تربیت‌بدنی در مدارس

	<p>توسط مدیران و مسئولان آموزش و پرورش نگاه علمی به ورزش در مدارس</p>
<p>خرید و ارتقای تجهیزات ورزشی برای مدارس</p>	<p>اختصاص بودجه جهت تجهیز ورزشی مدارس</p>
	<p>خرید تجهیزات ورزشی مربوط به ورزش های نوین</p>
	<p>بهبود فضا و محیط مدرسه از نظر رویکردهای ورزشی</p>
	<p>استفاده از ویدئو به منظور نمایش بازی های مهیج امروزی</p>
<p>مشارکت دادن دانش آموزان در درس تربیت بدنی</p>	<p>ایجاد گروه های ورزشی در درون مدارس واگذاری اختیار به دانش آموزان برای برگزاری رویدادهای ورزشی درون مدرسه ای و برون مدرسه ای</p>
	<p>ایجاد شبکه های اجتماعی توسط خود دانش آموزان در معرفی دستاوردهای ورزشی</p>
<p>ارتقای انگیزه معلمان تربیت بدنی</p>	<p>رتبه بندی مدارس بر اساس فعالیت های ورزشی</p>
	<p>در نظر گرفتن امتیاز برای فعالیت معلمان تربیت بدنی در مدارس در راستای فعالیت های ورزشی</p>
	<p>ارائه انعطاف پذیری بیشتر به معلمان تربیت بدنی از سوی مدیران</p>

همان گونه که جدول ۲ نشان می‌دهد ۱۱ مضمون اصلی و ۳۹ مضمون فرعی شناسایی شد که از جمله مضامین اصلی عبارت بود از: برگزاری مسابقات ورزشی، برگزاری نرمنش صبحگاهی، برگزاری بازی‌های بومی محلی، استفاده از سالن‌های ورزشی سطح شهرستان، مشارکت دادن والدین و معلمان در تربیت‌بدنی مدارس، برگزاری اردوهای ورزشی، ارائه ورزش‌های به‌روز متناسب با نیازهای سبک زندگی خانواده‌ها و امکانات منطقه، ارتقای نگرش مدیریت آموزش و پرورش و مدیران مدارس در باور داشتن به درس تربیت‌بدنی، خرید و بهبود تجهیزات ورزشی برای مدرسه، مشارکت دادن دانش‌آموزان در درس تربیت‌بدنی و ارتقای انگیزه معلمان تربیت‌بدنی.

نتیجه‌گیری

فناوری‌ها و مدرنیته شدن زندگی، همچنین گسترش زندگی شهری و فرهنگ آپارتمانی، اگرچه از بسیاری جهات رفاه و آسایش را برای بشر به وجود آورده ولی باعث کاهش تحرکات و بیماری‌های جسمی و روحی شده است. اگر مدارس محیط‌هایی باشند که نشاط و شادابی را همراه با فعالیت‌های ورزشی برای دانش‌آموزان به ارمغان بیاورد می‌تواند نقش مؤثری در ایجاد یکی جامعه سالم داشته باشد. از سوی دیگر امروزه به ترتیب بدنی در مدارس به دلیل پیامدهای گسترده آن توجه زیادی می‌شود از جمله نتایج توسعه اجتماعی حاصل از مشارکت در تربیت بدنی عبارت است از: اخلاق کار؛ کنترل و مدیریت؛ تعیین هدف؛ تصمیم‌گیری؛ حل مسئله؛ مسئولیت؛ رهبری؛ مشارکت؛ ملاقات با مردم و دوست‌یابی؛ ارتباط؛ و رفتار اجتماعی (اوپستونل و همکاران، ۲۰۲۰). در این راستا هدف تحقیق، شناسایی

راهکارهای شاداب سازی مدارس متوسطه دوم بر اساس رویکردهای تربیت‌بدنی بود. یکی از راهکارهای ارائه‌شده، برگزاری مسابقات ورزشی در مدارس است. در واقع، تربیت‌بدنی در شاد بودن مدارس نقش مهمی دارد. به‌طوری‌که کشور استرالیا قبل از المپیک سیدنی توجه بسیار زیادی را به ورزش در مدارس داشته است. هرگاه تربیت‌بدنی پایه و اساس آن بر مدرسه باشد فرصت خوبی است که معلمان مهارت‌های چگونه زیستن و علم و دانش را در محیطی امن بهتر یاد دهند. توجه ویژه مسئولین به مسابقات ورزشی درون و برون مدرسه‌ای می‌تواند از همه ابعاد روحی، روانی بر دانش‌آموزان اثرگذار باشد. از جمله برنامه‌هایی که طی چند سال است اجرایی شده و می‌توان شادی را در مدرسه به‌خوبی لمس کرد، المپیادهای ورزشی و نرمش صبحگاهی است. برخی معتقدند در صورت توجه زیاد به شادی مدرسه و رویکردهای تربیت‌بدنی، آموزش از اعتبار خارج می‌شود در صورتی‌که بسیار اشتباه است. مدارس که به ورزش اهمیت می‌دهند شادی بیشتری را در مدرسه ایجاد کرده و دانش‌آموزان از نظر روحی و جسمی وضعیت بهتری خواهند داشت و شرایط علمی بهتری برای آن‌ها مهیا خواهد شد. شاد بودن به‌عنوان یکی از رویکردهای روانشناسی مثبت در دهه اخیر، مورد توجه بسیاری از روانشناسان قرار گرفته است که با احساس سرزنده بودن ارتباط نزدیکی دارد و به‌عنوان یکی از تجارب مهم انسانی به شمار می‌آید. صادقی (۱۳۸۵) هم در پژوهشی، کاهش بار درسی، انجام فعالیت‌های شادی‌بخش، زیباسازی محیط، مسابقات ورزشی و... را موجب شادی در مدرسه می‌داند.

مورد دیگری که در مصاحبه‌ها جهت شاداب سازی مدرسه بر اساس رویکرد تربیت‌بدنی مورد توجه قرار گرفته بود نرمش صبحگاهی است. در پژوهشی همسو

رضوی زادگان (۱۳۹۲) و فراهانی و همکاران (۱۳۹۰)، ورزش صبحگاهی را عاملی بر بالا بردن تمرکز و قدرت یادگیری می‌دانند. به نظر می‌رسد اگر نرمش صبحگاهی با حضور اولیا و معلمان هفته‌ای دو روز هم در مدرسه انجام پذیرد باعث ایجاد روحیه و شادابی در مدرسه می‌شود و قدرت یادگیری را بیشتر می‌کند. رویکردهای تربیت‌بدنی از جمله نرمش صبحگاهی در شادابی مدرسه و دانش آموزان می‌تواند نقش مؤثری داشته باشد. همچنین عدم شادی در دانش آموزان باعث بی‌انگیزگی، شکست، افت تحصیلی، ترک تحصیل، ضعف در عملکرد سلامت روان و موقعیت‌های استرس‌زا می‌شود. ورزش صبحگاهی در شروع فعالیت آموزشی مدارس نیز می‌تواند عامل مهمی در ایجاد نشاط و شادابی و تأمین سلامت جسم و روح دانش آموزان داشته باشد. روحیه همدردی و همدلی بین دانش آموزان و عوامل مدرسه می‌تواند مدرسه را به محیطی شاد تبدیل کند در این میان معلم تربیت‌بدنی می‌تواند نقش ارزنده‌ای را در این همدلی داشته باشد.

مورد سومی که مصاحبه‌شوندگان به آن اعتقاد داشتند بازی‌های بومی محلی بود که بیشتر والدین قبلاً خود آن را انجام می‌دادند و معتقد بودند امکانات وسیع ورزشی باعث شده بازی‌های بومی محلی به فراموشی سپرده شود. به تازگی در مدارس المپیادهای ورزشی انجام می‌شود و این المپیادها می‌تواند بازی‌های بومی محلی را در خود جای دهد. یکی از دانش آموزان در این مصاحبه‌ها عنوان می‌کند ما فقط منتظر این هستیم که المپیاد درون مدرسه‌ای برگزار شود تا ما با دیدن برخی از بازی‌ها و لباس‌های محلی شاد شویم. در این میان والدین هم به بازی‌هایی که در دوران نوجوانی انجام می‌دادند اشاره کردند و شادی و نشاط آن زمان را تداعی کردند.

استفاده از تمامی امکانات در سطح یک منطقه می‌تواند یکی از راهکارهای ایجاد شادابی در مدارس و در بین دانش آموزان شود. به نظر می‌رسد برخی از مدارس از آنجائی که امکانات سالنی یا برخی از امکانات برای ورزش‌های نوین را ندارند باید بتوانند از امکانات سطح منطقه استفاده کنند که چنین رویکردی موجب ایجاد انگیزه و نگرش جدید به ورزش و تربیت بدنی می‌شود.

مشارکت دادن والدین و مربیان در برگزاری مسابقات ورزشی و یا در رویدادهای متناسب با ورزش می‌تواند در ارتقای شادابی در مدارس اثرگذار باشد. اگر مسابقات ورزشی با حضور والدین در مدرسه انجام شود تأثیر آن دوچندان می‌شود. مسابقات ورزشی یکی از مواردی بود که در مصاحبه‌ها به آن توجه ویژه شده بود و تشویق و تقدیر از دانش آموزان شرکت کننده می‌تواند باعث شادی آنها شود.

برگزاری اردوهای ورزشی از موارد دیگری است که حضور در فضای طبیعت و فضای باز را می‌تواند به ارمغان آورد. فعالیت‌های خارج از کلاس شامل ریگ نوردی، اردوی خارج از مدرسه، کوهنوردی و ... می‌شود در زمره فعالیت در فضای باز قرار گیرد. فعالیت‌های در فضای باز هم‌چنین نیاز به بدست آوردن مهارت‌های جدید و مهارت‌های لذت‌بخش دارد. این فعالیت‌ها نیاز به همکاری و مشارکت و مراقبت از خود و دیگران دارد. معمولاً معلمان تربیت‌بدنی فعالیت‌های در فضای باز را به‌عنوان وسیله‌ای برای غنی کردن و توسعه برنامه درسی در نظر می‌گیرند. به‌عنوان مثال، فعالیت در فضای باز و فعالیت چالشی یکی از برنامه‌های تربیت‌بدنی ایرلند را تشکیل می‌دهد که دربرگیرنده فعالیت‌های از قبیل: پیاده‌روی، صحرانوردی، دوچرخه‌سواری، فعالیت‌های مبتنی بر آب، فعالیت‌های اردویی و چالش‌های در فضای باز است (لاند و

تانهیل^۱، (۲۰۱۵).

ارائه ورزش‌های به‌روز متناسب با نیازهای سبک زندگی خانواده‌ها و امکانات منطقه در مدارس می‌تواند راهکاری دیگر برای ایجاد شادابی در بین دانش‌آموزان باشد. گروتر^۲ (۲۰۰۸) جذابیت محتوای درسی و ورزش‌های اثربخش را عوامل شادکامی مدرسه می‌داند.

ارتقای نگرش مدیریت آموزش و پرورش و مدیران مدارس در باور داشتن به درس تربیت‌بدنی یکی دیگر از راهکارهای مطرح‌شده بود. در واقع، یکی از مهم‌ترین عواملی که می‌تواند تربیت‌بدنی در مدرسه ایجاد کند نگرش و باور مدیران است که تحقیق باهیرو و همکاران (۲۰۲۰) به بحث نگرش مثبت مدیران و معلمان در شاداب سازی اشاره داشته است. نگرش قدرتی است که می‌تواند انسان را بر بلندای موفقیت سوق دهد. تربیت‌بدنی با همه جوانب آن می‌تواند علاوه بر عملکرد خوب عوامل مدرسه در به وجود آمدن فضای شاد، باعث ایجاد انگیزه شود و این انگیزه می‌تواند در پیشرفت تحصیلی هم اثر مثبت داشته باشد. کتاب‌ها و مقالات مختلف، تأثیر تربیت‌بدنی بر پیشرفت تحصیلی را مهم و مثبت دانستند.

خرید و ارتقای تجهیزات ورزشی برای مدارس می‌تواند نقش مهمی در ارتقای زیرساخت‌های لازم برای ایجاد شادابی و نشاط در بین دانش‌آموزان داشته باشد که این پژوهش با تحقیق کاشف (۱۳۸۹)، سیادتی و همکاران (۲۰۲۱) و طاهری و همکاران (۲۰۱۹) همسو است که معتقد است میزان علاقه دانش‌آموزان دختر و پسر

1. Lund & Tannehill

3. Growther

به ورزش زیاد است ولی آن‌ها در کلاس‌های تربیت‌بدنی کمتر به اجرای فعالیت‌های بدنی رغبت دارند چراکه تجهیزات و امکانات شادی و نشاط در مدرسه می‌تواند در فعالیت‌های ورزشی و مسابقات دانش‌آموزان اثرگذار باشد. فضای مدارس به گونه‌ای طراحی نشده که دانش‌آموزان بتوانند از فعالیت‌های خود حداکثر استفاده را بکنند زیرا بسیاری از مدارس سالن ورزشی مناسبی ندارند. از سوی دیگر، رابطه معناداری بین معماری فضای ورزشی مدارس با تمایل دانش‌آموزان به فعالیت‌های ورزشی وجود دارد که تحقیق صادقی (۱۳۸۵) نیز بر این مورد تاکید داشته است. در واقع، رابطه معناداری بین فضای سبز رنگ ساختمان مدرسه با شاد بودن مدرسه وجود دارد. اگر شادی در مدارس همراه با خلاقیت و رویکردهای تربیت‌بدنی باشد جوانان و نوجوانان سالمی را خواهیم داشت که می‌توانند از نظر درسی هم پیشرفت داشته باشند. مشارکت دادن دانش‌آموزان و تفویض اختیارات به آن‌ها از دیگر راهکارهای ایجاد شادابی در مدارس است. از سوی دیگر، ارتقای انگیزه معلمان تربیت‌بدنی در ایجاد نشاط حداکثری می‌تواند گزینه دیگری برای ایجاد شادابی در مدارس باشد. اهمیت بحث انگیزه معلمان تربیت‌بدنی در تحقیقات پور سلطانی زرنندی و همکاران (۱۳۹۱)، سنجری و نادریان جهرمی (۱۳۸۳) عنوان شده است.

در میان همه مؤسسات تربیت‌بدنی آموزشی کشور بدون شک وزارت آموزش و پرورش مهم‌ترین مؤسسه و نهادی در کشور است که نسبت به ورزش می‌تواند تأثیرگذار باشد. در این راستا، محیط‌های شاد بهره‌وری را هم بالا می‌برد. اگور و اکور^۱ (۲۰۲۰) رابطه بین یادگیری در مدرسه و شادی مدرسه را مثبت ارزیابی

1 . Ugur & Ucar

کردند. مدرسه شاد با رویکرد تربیت‌بدنی می‌تواند دانش‌آموزانی با انگیزه پرورش دهد تا با داشتن سلامتی و نشاط و تلاش، پایه‌های کشور را محکم بنا کنند. انگیزه و توانایی دانش‌آموزان را افزایش می‌دهد و آنان را در رسیدن به اهدافشان یاری می‌کند. ضرورت پرداختن به نشاط و عوامل ایجادکننده آن از آنجا ناشی می‌شود که هم برای جامعه و هم برای نهادهای آن بسیار مهم است. شادابی مدرسه که حاصل ورزش در مدرسه باشد می‌تواند در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان اثر بگذارد. در نتیجه موضوعات متنوعی که برای برنامه درسی تربیت‌بدنی در نظر گرفته می‌شود موثرترین روش برای انتقال برنامه معنی‌دار تربیت‌بدنی و از سوی دیگر شاداب‌سازی مدارس هستند. در نتیجه‌گیری کلی به نظر می‌رسد به‌منظور تأثیرگذاری بیشتر در دهه حاضر و با توجه به ظهور و بروز دنیای مجازی، بایستی بر راهکارهای شاداب‌سازی مدارس با تمرکز بر زیرساخت‌های ورزشی، سرمایه‌انسانی و آموزش ورزش‌های نوین متناسب با سبک زندگی و فرهنگ مثبت مدرسه تأکید کرد. در واقع فرهنگ مثبت و حرکت مدرسه از رویکردهای سنتی به سمت و سوی آموزش و روانشناسی مثبت‌گرا در راستای رویکرد‌های نوین تربیت‌بدنی می‌تواند به افزایش رفاه و شادی دانش‌آموزان منجر شود (پاول و کومار^۱، ۲۰۲۱).

منابع

- Akbarpouran, S., Rezaei, M. (2018). Happiness in schools: from idea to implementation, *Public Policy*, 2(2): 121-142.
- Annison. B. M. Muller. (2003). Effect of sport camp Experience on the physical self-concept of boys and girls in Colombia.
- Bahiroh, S., Pratiwi, S. A., & Suud, F. M. (2020). Improving student happiness through the snowball throwing method in the implementation of student counseling groups of state vocational schools. *Journal of Critical Reviews*, 7(5), 563-568.
- Bashghareh, F. (2011). Comparison of academic achievement of students participating in regular group and individual sports activities in girls' high schools in Golestan province, thesis, Tehran University of Humanities. (in Persian).
- Bowen, C & Bowen, W.M. (2008). Content analysis, *Handbook of research method in public administration*, Taylor & Francis. pp: 45-54.
- Butcher, J. (1982) "student satisfaction with physical education" *Canadian association for health, physical education and Recreation journal*, 48 (5): 11 – 140.
- Chavooshbashi, F, Dehghan Afifi, N. (2013). Identifying and measuring the factors affecting the organizational vitality of the staff in the Islamic Azad University, West Tehran Branch, *Journal of Behavioral Sciences*, 5 (16): pp. 66-43. (in Persian).
- Compton, W. C. Smith, M.L. Eornish, K. A., Qualls, D.L. (1996). Factor structure of mental health measures" *Journal of personality and social psychology*, 71 (2). p: 406.
- Farahani, A., Keshavarz, L., Jadidiyan, S. (2011). The effect of morning exercise on improving the academic achievement of Sabzevar middle school female students, 1(1): 15-26. (in Persian).
- Gramther, G. (2008). Inspection report: broad gate primary school, 22 – 23 April, ofsted raising improving lives. (10), 74 – 78, Yorkshire, United Kingdom.

- Kashef, A.R. (2010). The position of engineering in the manufacture of sports equipment in school physical education. *Quarterly Journal of Physical Education Development*. 11(1): 14 - 11. (in Persian).
- Khanifar, Hossein, Moslemi, Nahid. (2017). *Principles and Foundations of Qualitative Research Methods, A New and Applied Approach (Vol. I), (Second Edition)*, Tehran: Negah Danesh Publications.
- Lawson, H. A. (1998). Rejuvenating, reconstituting, and transforming physical education to meet the needs of vulnerable children, youth, and families. *Journal of Teaching in Physical Education*, 18(1), 2-25.
- Lund, J., Tannehill, D. (2015). *Standard based physical education curriculum development (3th Ed)*, Jones & Bartlet Learning .
- Minaee, S., Poursoltanizarandi, H. (2021), Assessing the ways of refreshing the content and environment of sports activities of students in Kurdistan province, *Sports Management* 13 (1): 293-314. (in Persian).
- Mozafari, (2009). Description of the status of physical education and sports in the first three pillars of the Faculty of Educational Sciences, Isfahan University, 5, 1976-1354. (in Persian).
- Opstoel, K., Chapelle, L., Prins, F. J., De Meester, A., Haerens, L., van Tartwijk, J., & De Martelaer, K. (2020). Personal and social development in physical education and sports: A review study. *European Physical Education Review*, 26(4), 797-813.
- Paul, R., & Kumar, A. (2021). Creating a Positive School Culture through New Educational Practices. In *Promoting Positive Learning Experiences in Middle School Education* (pp. 149-166). IGI Global.
- Poursoltanizarandi, H, Faraji, R. (2012). The relationship between leadership styles of school principals and the motivational needs of physical education teachers based on

- McGregor theory. *Journal of Sport Management and Motor Behavior*, 2 (4): 73-86. (in Persian).
- Quich, J. C, & Quich, J. O (2004). Healthy, happy, productive work: A leadership challenge » *organizational Dynamics*, 33 (4), pp: 329 – 337".
 - Rayegan A, Shahraki Gh, Fararoie M. (2001). Survey of Environmental health of primary school of yasuj Medical Science University, (21, 22): pp 55 – 61.
 - Razavizadegan, N.S. (2013). The Effect of Morning Exercise on Academic Achievement of Sixth Grade Elementary School Students in Pakdasht, Thesis, M.Sc., Payame Noor University, Qeshm Branch. (in Persian).
 - Rezaee, M. (2007). How to have a happy school. Zanjan: Nikan Ketab. (in Persian).
 - Rijavec M. (2015). "Should Happiness Be Taught in School?" *Croatian Journal of Education* 17(1): 229-240.
 - Sadeghi, A. (2006). Factors Affecting the Establishment of a Happy School, Tehran: Institute of Educational Innovations. (in Persian).
 - Sanjari, B., Naderiyan, M. Ahmadi, G. (2004). Investigating the attitudes of school principals and physical education teachers of girls' high schools in Isfahan towards physical education courses and presenting effective solutions in this field. *Journal of Educational Psychology Studies* 1 (1): 17-28. (in Persian).
 - Shabanibahar, G.R., Erfani, N, Bakhtiyar, Z. (2007). Survey and needs assessment of students regarding physical education in secondary schools in Malayer in the academic year 2005-2004, *Harakat Magazine*, 23: 164-153. (in Persian).
 - Siadati, F., Majedi, H. (2021). Increasing of Creativity, Happiness and Connection with other Peers for Iranian Students with Emphasis on the Value of Open and Semi-Open Spaces in Schools (Case Study: KASHAN), *International journal of Architecture and Urban development*, in press.

- Sun, Q. (2013). Study on Introduction of Leisure Sports into Physical Education in Universities. *Asian Social Science*, 9(10), 71.
- Taheri, M., Veissi, G., & Fazlollahi, S. (2019). Providing a Model for Creating Happiness in High Schools. *Iranian journal of educational sociology*, 2(4), 115-126.
- Uğur, S., & Uçar, R. (2020). THE RELATIONSHIP BETWEEN LEARNING SCHOOL AND SCHOOL HAPPINESS. *European Journal of Education Studies*, 7(11).288-314.
- Wilkins, JLM, Graham G, Parker S, Westfall S, Fraser RG, Tembo M. (2003). Time in the arts and physical education and school achievement. *Journal of Curriculum Studies*. 35 (6), 721–734.
- Wright, L. J. (2004). Preserving the value of happiness in primary school physical education. *Physical Education & Sport Pedagogy*, 9(2), 149-163.